

Първий запития.

Да идемъ. Ште дойдемъ сетнѣ да го дигнемъ.

(Излизатъ. — Ома се приближава къмъ мѣсто то дѣто бѣха запитии ти).

О л г а.

Нѣкой охка . . . Какво ште да е това?

Марковъ, (отвгнъ сцена та).

Умирамъ . . .

О л г а.

Убийство! (Отива къмъ мѣсто отъ дѣто се чуятъ охкания та). **Марковъ!** Убитъ! . . .

Марковъ, (отвгнъ сцена та).

Ахъ! . . . нѣма ги . . . Никой неште ли дойде? . . .

О л г а.

Марковъ!

Марковъ.

Кой гласъ ме вика? . . . Умирамъ . . . Дойди, който и да си . . .

О л г а.

Смъртъ та ште иди на помощъ на смъртъ та . . .
(Излиза).

Сцена та прѣдставлява едно мѣсто обиколено съ височини. Въ далечина та се гледа Търново. Нощѣ.

ЯВЛЕНИЕ XII.

Недѣлковичъ, Съзаклятници ти.

Първий Съзаклятникъ.

Нѣкой иде.

Найденовъ, (отвгнъ).

Послѣдний отъ очаквани ти.

Нѣколко съзаклятници.

Найденовъ.

(Влиза **Найденовъ**).

Найденовъ.

Здравѣйте приятели.

Съзаклятници ти.

Добрѣ дошълъ,